

Slomškova družina vabi k nadaljnjemu delu!

Po praznikih.

Praznično razpoloženje je ostalo v naših dušah po vseh slovesnostih v Mariboru. Hvaležni vsem, ki so vršili priprave, skrbeli za red, ki so se udeležili, hvaležni tudi onim, ki so doma spremljali naše prizadevanje s požrtvovalnim sodelovanjem, hočemo nadaljevati delo, katerega smo s prireditvami Slomškovih praznikov najavili vsej naši in jugoslovanski javnosti. Ne kakor kres, ki zagori in ugasne, kakor stalna večna luč, ki žrtvuje in gori noč in dan, mora ostati naše nadaljnje delo za beatifikacijo A. M. Slomškega.

Podpisovanje prošenj.

Iz raznih krajev prejemamo obvestila, da bi radi še ostali, ki niso dosedaj podpisali, stopili v krog onih, ki so podpisali. Da bodo imeli to možnost, bomo poslali vsem župnim uradom, kjer se potrebujejo, potrebne podpisne pole. Prosimo, da se nam javijo!

Svetinjske s Slomškovo podobo.

Izredno posrečeno so izdelane svetinjske, ki imajo na eni strani podobe Marije Pomagaj na Brezjah, na drugi strani pa Slomškovo podobo. Vsak Slovenec naj na svojem molku nosi to svetinjsko, ki ga naj stalno opozarja, da naj moli za beatifikacijo Slomškega! Da bo omogočeno vsem dobiti te svetinjske, prosimo župne urade, da po svojih krajevnih razmerah uredijo:

ali da jih imajo sami na zalogi, ali pa da jih ima kak drugi v kraju. Male svetinjske so primerne za Marijine vrtce in prosimo vse voditelje vrtcev, da jih vpeljejo!

24. september — Slomškov dan.

Ministrstvo prosvete je odredilo, da bo dne 24. septembra — na dan smrti Slomškove — v vseh šolah dravske banovine Slomškov dan. S tem odlokom je ustrezno delno naši prošnji. Naše stremiljenje gre za tem, da bo ta dan za vse šole v Jugoslaviji proglašen kot Slomškov dan. Kot slavimo Slovenci sv. Savo, kulturnega vodja Srbov, nadalje Strossmajerja, velikega škofa hrvaškega, tako naj tudi Srbi in Hrvatje slavijo našega velikega Slomškega. Ker pa je v dosegu tega treba vsestranskega dela, vabimo tem potom vse, ki jim je zadeva Slomškega pri srcu, da vsak stori svoje, kjer ve, da bo stvari koristil.

Stalne molitve!

V naših cerkvah naj ne prenehajo molitve za beatifikacijo Slomškega. Vsaj vsako sredo naj se vršijo! Ta dan se vsi, ki ste v stiskah in verujete v priprošnjo Slomškega, zbirajte pri svetih mašah, darujte sv. obhajila, opravljajte molitve in dobra dela! Med dobra dela spada tudi še nadaljna skrb za Slomškovo kapelico, kjer je še marsikaj potrebno urediti, in za stroške za Slomškovo beatifikacijo.

St. Peter pri Mariboru. Prej dobro obetajoča vinska letina in upanje na bogati pridelek je nas varala. Peronospora, plesnoba strašno uničuje vinograde in tudi škropljenje veliko ne pomaga. Nič boljše ni v sadonosnikih. Kakor vse kaže, bo vinska in sadna letina skrajno slaba. Pač pa bomo imeli dovolj krme in tudi silje ni slabo. — Neki plačanci iz Celestrine širijo z vso vnemo hrvaški ali bolje rečeno Mačkov evangelij med našimi šentpeterčani. Mi pa povemo takšnim ljudem enkrat za vselej to: pozabili takšnih izdajic slovenstva ne bomo. Mi pa ostanemo, kakor smo bili, zvesti svojemu voditelju dr. Antonu Korošcu. Velikega kongresa JRZ, ki bo v Mariboru 9. avgusta, se šentpeterčani udeležimo v velikem številu, da tako pokažemo svojo pripadnost k JRZ in zvestobo svojemu voditelju.

St. Peter pri Mariboru. Tudi letos bomo šentpeterčani poromali in sicer 26. julija k Materi božji na Svele gore, 9. avgusta pa k Mariji Tolajnici (Maria Trost) pri Gradcu. Graškim Slovincem hočemo dati priliko, da se po dolgem času snidejo z rojaki in da po dolgem času zopet slišijo božjo besedo v materinem slovenskem jeziku.

St. Peter pri Mariboru. Na sedmini po pokojni Damiš Mimiški se je nabralo za Slomškovo kapelico 175 Din. Vsem, ki so kaj prispevali, Bog plačaj! Slomšek jim naj bo priprošnik v nebesih!

Sv. Urban nad Mariborom. Dne 18. junija l. 1861 je naš prvi mariborski škof A. M. Slomšek posvetil ljudsko cerkev Sv. Urbana na 595 metrov visokem hribu nad Kamnico. Po končanem cerkvenem obredu je škof nenadoma nekam izginil. Končno so ga izsledili v gruči postaranih očancev in mamice, s katerimi se je prav po domače prijazno razgovarjal in jih po-

vpraševal po njih domačih razmerah, jih tolažil in jim dajal modre nasvete. Ljudje so bili do solz ganjeni radi njegove res očetovske ljubeznivosti. Po preprostemu kosilu pri nekem kmetu se je vrnil domov. — Od takrat hvaležni Kamničani in Križančani vsako leto obhajajo na 6. pobinkošno nedeljo veseli spomin na posvetitev svoje priljubljene cerkve vrh vinorodnega griča in na Slomškov obisk. Zadnjo nedeljo pa je bila že 75letnica tega za nas toliko važnega zgodovinskega dogodka. Že v soboto večer je plapolajoči kres daleč tje v doline naznanjal, da se pripravljamo na pomenljiv jubilej, in pritrkovanje zvonov nas je milo vabilo na proslavo. Nalivu podoben dež pa je le posebno izvoljenim dovolil, da so se je mogli udeležiti v nedeljo in biti obenem priče zaslužene pohvale hiše, v kateri se je Slomšek pomudil po posvetitvi cerkve. Sluga se je reklo njenemu posestniku in njegov naslednik Alojz Waldhuber je že 31 let zvest in neumorno zkrben cerkveni ključar Sv. Urbana. Ravno na 75letnico posvetitve se ga je spomnil sedanji četrti naslednik Slomškovega na mariborskem škofijskem prestolu, prevzvišeni škof Ivan Jožef s prelepim pohvalnim in zahvalnim pismom. Po navdušujočih besedah o veliki vrednosti posvečene cerkve in o Slomškovi gorečnosti in skrbi za lepoto hiše božje je to pismo prečital in slavljenca izročil ljubitelju naših krajev in ljudi monsig. Janez Vreže iz Maribora ter tako izdatno pomnožil naše veselje ob 75letnici cerkve Sv. Urbana. Priponimo še, da je Waldhuberjeva hiša vsa leta kot dragocen spomin shranjevala kupico, iz katere je Slomšek pil ob svojem obisku, dokler je ni sedanji posestnik Avg. Pajtler prepustil letos mariborskemu muzeju, v katerem se nahaja vsakemu obiskovalcu na ogled.

Narapije. Naš tihi kot je letos deležen precej nalivov. Saj ni skoro dneva, da nas ne bi oblaki pregnali s polja in travnikov. Gromi so pogosti in strele udarjajo v gozdove. Sreča, da še ni udarilo v naše hiše po hribih. Zetev ječmena se je že izvršila in je klasje precej lepo.

Tudi pšenica je lepa in ima veliko klasje, toda radi preobillice vlage je začela legati na zemljo. Rž je na mnogih mestih čisto poležana in bo bolj slabo obrodila. Krompir je na mnogih njivah čisto suh, kar je posledica rjave rje. Koruza je lepa. Vinogradi kažejo lepo in imamo upanje, da bo vinska trgatava obilna, samo če ne bo grozdje prekislo, ker se obeta deževno poletje. Cestna dela so v polnem teku v Sitežu. Presekan je že potok in zreguliran preko Mohorkovega travnika. Tam, kjer je tekel prej potok, je sedaj napravljena nova cesta, kar precej dvigne lice prej tako zapuščenega sveta. Tudi v Fišerjevem bregu, kjer je bil prej tako velik klanec, je sedaj že desna polovica znižana do 1,5 m, tako da ne bo več klanca, ki je preje tolikokrat onemogočal prevoz z vozovi. Dne 3. julija je odšel gradbeni vodja pri gradbi ceste g. Horvat v Novo mesto. Vsi, ki so ga poznali, so ga imeli radi, saj je bil napram delavcem zmeraj dobrosrčen in odkrit. Kljub svoji strogosti je vedno zasledoval pošteno srce v vsakem človeku, zato so ga ob slovesu skoraj vsi počakali in mu stisnili roko v slovo. Ne bomo ga pozabili, saj nam je bil dober in žalujemo za njim. Na novem mestu mu želimo obilno božjega blagoslova!

Zagrebsko pismo. Morda kdo misli, da se je zagrebškemu dopisniku »Slovenskega gospodarja« že tinta posušila, da nič ne piše. Toda ta strah je letos popolnoma odveč, ko je zadnjič (30. junija) padlo v Zagrebu v dveh urah toliko dežja, da bi ga bilo dovolj za dva meseca. Po ulicah je drla voda kot reka in napravila mnogo milijonov dinarjev škode. Kaj takega v Zagrebu sploh ne pomnijo. Ko smo se vsi, kar nas je bilo na Slomškovi proslavi v Mariboru, srečno vrnili v Zagreb, je prvo nedeljo v juliju (5. julija) napravila Marijina družba slovenskih deklet izlet na Sv. Planino pri Trbovljah. Izleta, ki je nudil udeležencam mnogo lepih užitkov, se je udeležilo okoli 30 članic. — Pri Sv. Roku se pozna, da je mnogo naših, zlasti deklet, odšlo iz Zagreba na počitnice. Želimo vsem, da se doma pošteno okrepijo in srečno vrnejo v našo sredo!

Peter Rešetar rešetari.

Rešeta ven! V naših občinah bomo imeli kmalu občinske volitve. Da bomo zmagali, je treba, da si takoj v vsakem kraju nabavijo dobro rešeto. Samo tisti, ki so vredni zaupanja naroda, ki so naše zlato zrno, naj pridejo v občinske odbore. Plevel pa pustite za JNS.

Tajno ali javno glasovanje. V časopisih JNS se razburjajo, zakaj bodo občinske volitve z javnim glasovanjem. Ko je vlada zahtevala pravico, da sme zakone izpreminjati, da bi bilo lahko tajno glasovanje, je senat to preprečil. Sedaj pa se nad lastnim grehom škandalizirajo. Ali niso tega zakona sami JNSarji vpeljali? Naj se utesniči pregovor: S čimer se kdo pregreši, s tim bo tudi kaznovan!

JNS rekruti. Predsednik JNS je odredil, da se takoj vršijo po vseh krajih JNS štelunge, da se zberejo rekruti. Telesna ali duševna bolezen ni nikaka ovira, da ne bi bili potrjeni za rekruta JNS, preiskala se bo le kri, če namreč dotičnemu ne teče po žilah slovenska kri. Zoper to bolczen bodo rekrute najpreje cepili, če to ne bo pomagalo, ne bo potrjen za JNS.

Peter Živkovič je dobil ključ situacije. Peter Živkovič se je obrnil na svojega patrona sv. Petra, ki ima ključ v rokah, in ga prosil, naj mu da vsaj en ključ na posodo, da pride tako do ključa situacije. In sv. Peter, ki je vesel, da je dobil pomočnika pri ključih, je odstopil Petru